

1) Er det foreneligt med bestemmelserne i sjette direktivs (¹) artikel 17 og artikel 19, stk. 1, første afsnit, andet led, at tilskud som de, der er nævnt i sidstnævnte bestemmelse, tages i betragtning ved fastsættelsen af retten til fradrag for indgående afgift selv i de tilfælde, hvor den indgående afgift knytter sig til goder og tjenesteydelser, som udelukkende anvendes med henblik på transaktioner, for hvilke merværdiafgift ellers kan fradrages for?

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, anmodes EF-Domstolen om at besvare følgende spørgsmål:

2) Er det foreneligt med bestemmelsen om tilskud i sjette direktivs artikel 19, stk. 1, første afsnit, andet led, at bestemmelsen alene finder anvendelse inden for visse af medlemsstaten særligt udvalgte sektorer ud fra hensynet til konkurrencemæssig neutralitet eller andre hensyn?

3) Skal bestemmelserne om tilskud i sjette direktivs artikel 19, stk. 1, første afsnit, andet led, anses for tillige at omfatte sådan økonomisk støtte, som en region kontinuerligt yder et af regionen helejet selskab, for at dette skal kunne drive sådan kulturel virksomhed, som ellers kunne drives direkte af regionen? Har det nogen betydning, om støtten udbetales af et andet selskab, som ejes af regionen, og som er moder-selskab til førstnævnte selskab?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977 s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. juli 2004 af Simvoulio tis Epikratias i sagen Ypourgos Oikonomikon & Proïstamenos D.O.Y. Amfissas mod Charilaos Georgakis

(Sag C-391/04)

(2004/C 273/34)

Ved afgørelse af 6. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. september 2004, har Simvoulio tis Epikratias i sagen 1) Ypourgos Oikonomikon og 2) Proïstamenos D.O.Y. Amfissas mod Charilaos Georgakis forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Såfremt der mellem personer eller grupper af personer, som er i besiddelse af nogle af egenskaberne beskrevet i artikel

2, stk. 1, i Rådets direktiv 89/592/EØF (¹), gennemføres aftalte børstransaktioner, som resulterer i en opskrivning eller kunstig stigning i kursen på de værdipapirer, som overdrages, anses de personer, som foretager transaktionerne, for at være i besiddelse af intern viden i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i ovennævnte direktivs artikel 1 og 2, således at denne handel falder ind under forbuddet i dette direktivs artikel 2, 3 og 4 mod udnyttelse af intern viden?

(¹) EFT L 334 af 18.11.1989, s. 30.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. juli 2004 af Bundesverwaltungsgericht i sagen i-21-germany GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-392/04)

(2004/C 273/35)

Ved kendelse afsagt den 7. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. september 2004, har Bundesverwaltungsgericht i sagen i-21-germany GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF (¹) af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester (herefter »licensdirektivet«) fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for opkrævning af et licensgebyr, der beregnes således, at det omfatter forudbetaling af den nationale tilsynsmyndigheds generelle administrationsomkostninger for en 30-årig periode?

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

2. Skal artikel 10 EF og licensdirektivets artikel 11 fortolkes således, at disse bestemmelser kræver, at en gebyravgørelse — som ikke er blevet anfægtet, uanset at national ret giver mulighed herfor — hvorved der fastsættes gebyrer som beskrevet i spørgsmål 1 annulleres, såfremt dette er en mulighed, men ikke et krav i henhold til national ret?

(¹) EFT L 117, s. 15.